

РЕШЕНИЕ

№ 1857

гр. София, 16.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 16.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3322** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК, вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба от „ДЖЕЙ КЕЙ ФАРМА“ ООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. С. И., СРЕЩУ НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ /НАП/, с която е предявен иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди -платените адвокатски възнаграждения при оспорване по административен ред на РА №Р-22221717008688-091-001 от 03.07.2019г. (л.34) и РАПРА №П-22221719115190-0030001 от 05.07.2019г. (л.55) отменени с Решение № 1615/24.09.2019г. на Директор на Дирекция ОДОП С. (л.60), с което е върнал преписката за нова ревизия, както и РА №Р-22002219006340-091-001/13.07.2020г. (л.12)- отменен с решение №127 от 22.01.2021г. на Директора на Дирекция "ОДОП" (л.109), които вреди са следните: 96 658,19лв. общо, от които 64 708,91лв. главница и 31 949,28лв. лихва за забава от 22.01.2021г., когато е постановено решение №127 от 22.01.2021г. на Директора на Дирекция "ОДОП" за отмяна на РА №Р-22002219006340-091-001/13.07.2020г..

Видно от исковата молба -главницата от 64 708,91лв. представлява изплатено адвокатско възнаграждение за оспорване по административен ред на РА от няколко части - 23 725лв. за обжалването на РА №Р-22221717008688-091-001 от 03.07.2019г. и РАПРА №П-22221719115190-0030001 от 05.07.2019г. по административен ред и лихва за същото от 11 713,95лв. (във връзка с чл.2, т.2.2 от договор от 01.02.2018г., изменен с анекс №3 от 24.07.2020г. —за обжалване и процесуално представителство и защита пред Директор на ОДОП), 15 368,90лв. и лихва от 7 588,21лв. представляващо възнаграждение за успех за отмяна на РА №Р-22221717008688-091-001 от 03.07.2019г. и РАПРА №П-22221719115190-0030001 от 05.07.2019г. с Решение № 1615/24.09.2019г. на Директор на ОДОП (във връзка с чл.3, т.3.1.7 от договор от 01.02.2018г. -

възнаграждение за успех от 10%) и 4 619,23лв. отново за жалба, но срещу РА №Р-22002219006340-091-001/13.07.2020г., ведно с лихвата от 2 280лв. (във вр. с чл. 3., т.3.1.4 от договора от 01.02.2018г. по предоставена услуга по чл.1, т.1.2.4 от договора), както и 12 957,06лв. възнаграждение за успех 10% и постигната отмяна на РА №Р-22002219006340-091-001/13.07.2020г. и възстановяване на суми с АПВ №П-22220221019739-004-001/19.02.2021г. и лихва от 6397,41лв. (във вр. с чл. 3, т.3.1.7. от Договора от 01.02.2018г. и чл. 3 (iv), предвид издадения АПВ №П-22220221019739-004-001/19.02.2021г.), както и сумата от 8038,68лв. отново адв. възнаграждение за успех 10 % при отмяна на РА №22002219006340-091-001/13.07.2020г. с решение №127 от 22.01.2021г. на Директора на Дирекция "ОДОП" и възстановяване с АПВ № П-22220221091274-004-001/18.06.2021г. и лихва от 3 969,03лв. (във вр. с чл. 3, т.3.1.7. от Договора от 01.02.2018г. и чл. 3 (iv), предвид издадения АПВ № П-22220221091274-004-001/18.06.2021г.). Претендира се и законна лихва върху сумата на обезщетението от датата на подаване на исквата молба до окончателното ѝ изплащане.

Конкретно исквата претенция визира, че за периода 2017г. и 2018г. на дружеството са възложени общо 8 броя ревизионни производства за различни данъчни периоди и е описана подробно фактическата обстановка за това, че с РА № Р-22002219006340-091-001/13.07.2020г. е отказано признаването на правото на ДК, която е повторна ревизия след като с РА № Р-2222171008688-091-001/03.07.2019г. е отказано признаването на правото на данъчен кредит от 368 835,95 лв., поправен с РА за поправка на ревизионен акт (РАПРА) №: П-22221719115190-003-001/05.07.2019г., отменен с Решение №1615 от 24.09.2019г. на Директор на Дирекция „ОДОП“. Сочи се, че ищецът "Джей Кей Фарма" ООД е сключило договор с Адвокатско дружество "Т., Т. и съдружници" за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство от 01.02.2018г. Чл.1, т.1.1. от Договора от 01.02.2018г. касае правни консултации, съдействие, представителство и защита. В чл. 1, т.1.3. от Договора от 01.02.2018г. страните са се договорили, че възлагането по него се отнася до всички висящи към датата на сключването му данъчни производства, които ще бъдат уточнени в анекс, сключен между тях. Визира се, че на 06.02.2018г. е сключен Анекс № 1, в който е включено и ревизионно производство, възложено със ЗВР № Р-2222171008688-020001/11.12.2017г., което е приключило с незаконосъобразен административен акт. Наличен е и Анекс № 2, с който са добавени още три ревизионни производства, като са направени и други изменения относно дължимите възнаграждения. Има и Анекс № 3 от 01.02.2018г., касаещ също правоотношенията между страните. На това основание, позовавайки се на договора и анексите – от ищеца се претендира търсеното обезщетение. Подчертава се, че начина за определяне на размера на дължимите възнаграждения за всеки отделен етап от защитата за всяко отделно ревизионно производство, възложено по Договора от 01.02.2018 г. и Анекси № 1 - № 3 към него, е уреден в чл. 3 от Договора от 01.02.2018 г. и чл. 2 от Анекс № 3. На основание чл. 3, т. 3.3. от Договора от 01.02.2018 г. възнагражденията не включват ДДС, съответно върху тях ще бъде начислен косвен данък. В чл. 3, т. 3.1.4. от Договора от 01.02.2018г. и чл. 2, т. 2.2. от Анекс № 3 е уговорено, че за изпълнението на защитата по т.1.2.4. от него, представляваща административно оспорване на РА пред Директор ОДОП, се дължи възнаграждение, чийто конкретен размер ще бъде определен в сключен между Адвоката и Клиента констативен протокол при предаване и приемане на извършената услуга, но не по-нисък от минималния размер, определен по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения с оглед обжалвания интерес. В чл. 3.1.7. от първоначално сключения Договор от 01.02.2018г. е уговорено възнаграждение за успех в размер на 10 % съобразно отменената част на ревизионния акт и конкретно определено в констативен протокол, сключен при настъпване на условието за дължимостта на възнаграждението, също не по-нисък от минималния размер, определен по реда

на Наредба № 1 от 09.07.2004г. Така с чл.2 от Анекс № 2, е доуточнено, че се вземат предвид отменената част на предложеното/наложеното от приходната администрация начисление и съответните лихви. В чл. 3 от Анекс № 3 е направено допълнително уточнение при акт, отменен по административен ред.

С оглед изложеното в съответствие с договора са описани извършените от дружеството процесуални действия по подаване и изготвяне на жалби. Описани са и съответните платежни документи, поради което се моли за уважаване в цялост на исковата претенция. Прави се заключението, че са изпълнени условията на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за уважаване на иска, а именно -незаконосъобразен и отменен ИАА, вреда и причинна връзка. Прави се и позоваване на чл.19, ал.1 и ал.3 от ЗНАП, съгласно която НАП отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконни актове, действия или бездействия на нейни органи и служители при или по повод изпълнение на дейността им, като отговорността обхваща всички имуществени и неимуществени вреди и пропуснати ползи и се реализира по реда, предвиден в ЗОДОВ. Позовава се на съдебна практика на ВАС.

В съдебно заседание ищецът, чрез адв. И., поддържа исковата молба, допълнителните си становища и оспорва отговора на ответната страна. Претендира разноски.

Ответникът, чрез юрисконсулт Б., оспорва изцяло по основание и размер предявения иск за обезщетение на вреди с мотиви, подробно изложени в депозиран писмен отговор (л.137 и сл.) и писмени бележки (л.315 и сл.). Във връзка с елементите от фактическия състав на отговорността на държавата за вреди ответникът навежда доводи за липса на реално настъпила в патримониума на ищеца вреда и на причинна връзка с отменения РА и РАПРА. Твърди, че платеното адвокатско възнаграждение е възникнало в резултат на облигационно правоотношение, спрямо което е налице свобода на договаряне, поради което не е налице пряка причинно-следствена връзка с незаконосъобразния акт. Счита, че ползването на адвокатска защита не е задължително при обжалване на РА, като се позовава на това, че проверката от горестоящия административен орган обхваща всички изисквания за законосъобразност. По отношение на заявената искова претенция относно заплащането на законната лихва върху претендирания адвокатски хонорар излага твърдения за неоснователност, тъй като не е в пряка и непосредствена последица от издадения акт и не представлява имуществена щета по смисъла на чл.4, във вр. с чл.1,ал.1 от ЗОДОВ. В тази връзка прави възражение за изтекла давност по чл.111,б.“в“ ЗЗД, тъй като отмяната на РА № Р-22002219006340-091-001/13.07.2020г. е постигната с Решение №127 от 22.01.2021г., от която дата тече погасителната давност по чл.110 от ЗЗД. Визира се, че при предявяване на иска на 28.03.2025г. е погасена по давност претенцията на ищеца за лихви за срок от 3 години преди тази дата- 28.03.2022г., поради което в случай, че се приеме за основателен главния иск с така предявения размер, следва да се присъди ведно със законната лихва, считано от 28.03.2022г. до окончателното ѝ изплащане, а не от 21.01.2021г. Твърди още, че представените доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение за изготвяне на жалби в размер на 23 725лв. и 4 169,23лв. не доказват реално извършени разходи, по договорни отношения между ищеца и адвоката му. Възражава срещу присъждането на допълнително „възнаграждение за успех“, тъй като има договорен характер и не съставлява пряк и непосредствен резултат от незаконосъобразен РА, а е резултат от договорената от самото дружество (договорно задължение), за което НАП не може да носи отговорност по реда на ЗОДОВ. Прави възражение и за прекомерно адвокатско възнаграждение, несъразмерно на извършената правна защита, с оглед фактическата и правна сложност на делото и с оглед актуална съдебна практика на СЕС по дело С -438/2022г. по отношение на заплащаните адвокатски възнаграждения. В заключение оспорва представените от ищеца лихвени листа. По изложените съображения –ответната страна моли да бъде отхвърлена

исковата претенция, алтернативно моли размерът на претендираната сума платена като адвокатско възнаграждение за успех да бъде намалена предвид нейната прекомерност. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност и доказаност на исковите претенции.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно, че с цел защита на интересите си във всички ревизионни производства "Джей Кей Фарма" ООД е сключило договор с Адвокатско дружество "Т., Т. и съдружници" за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство от 01.02.2018г. На основание чл. 1, т. 1.1. от Договора от 01.02.2018г., "Джей Кей Фарма" ООД е възложило, а Адвокатското дружество е приело, да предостави правни консултации, съдействие, представителство и защита.

Съгласно чл. 1, т. 1.3. от Договора от 01.02.2018 г. страните са договорили, че възлагането по Договора от 01.02.2018 г. се отнася до всички висящи към датата на сключването му данъчни производства, които ще бъдат уточнени в анекс, сключен между тях.

На 06.02.2018 г. е сключен Анекс № 1 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство от 01.02.2018 г., в който са уточнени висящите ревизионни производства. В Анекс № 1 било посочено процесното ревизионно производство с УИН № Р-22002219006340.

На 18.04.2018 г. е сключен Анекс № 2 към Договора, с който са добавени още три ревизионни производства, като са направени и други изменения относно дължимите възнаграждения.

На 24.07.2020г. е сключен Анекс № 3 към Договора, в "Джей Кей Фарма" ООД и Адвокатското дружество, като са съобразили всички предходни анекси и възложените производства, уточнили са действието на сключения договор и на дължимите възнаграждения по производства с цел избягване на съмнения.

При тези условия, позовавайки се на Договора от 01.02.2018г., буква Г) от Анекс № 2 и буква Б) от Анекс № 3 осъществената Защита по ревизия с УИН № Р-22002219006340 включва: (1) обжалване на РА, процесуално представителство и защита пред директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при ЦУ на НАП – С. по чл. 1, т. 1.2.4 от Договор от 01.02.2018 г. и чл. 2, т. 2.2. от Анекс № 3; (2) обжалване на РА, процесуално представителство и защита пред Административен съд — С.-град по чл. 1, т. 1.2.5 от Договор от 01.02.2018 г. и чл. 2, т. 2.3. от Анекс № 3; и (3) обжалване на решението на Административен съд — С.-град, процесуално представителство и защита пред Върховен административен съд по чл. 1, т. 1.2.6 от Договор от 01.02.2018 г. и чл. 2, т. 2.4. от Анекс № 3.

Начина за определяне на конкретния размер на дължимите възнаграждения за всеки отделен етап от защитата за всяко отделно ревизионно производство, възложено по договора от 01.02.2018г. и Анекси № 1 - № 3 към него, е уреден в чл. 3 от договора от 01.02.2018 г. и чл. 2 от Анекс № 3. На основание чл. 3, т. 3.3. от Договора от 01.02.2018г. възнагражденията не включват ДДС, съответно върху тях ще бъде начислен косвен данък. В чл. 3, т. 3.1.4. от Договора от 01.02.2018г. и чл. 2, т. 2.2. от Анекс №3 е уговорено, че за изпълнението на защитата по т. 1.2.4. от него, представляваща административно оспорване на РА пред Директор на ОДОП, се дължи възнаграждение, чийто конкретен размер ще бъде определен в сключен между Адвоката и Клиента констативен протокол при предаване и приемане на извършената услуга, но не по-нисък от минималния размер, определен по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения с оглед обжалвания интерес. Същият начин за

определяне на конкретния размер на дължимите възнаграждения по чл. 3, т. 3.1.5 и т. 3.1.6 и чл. 2, т. 2.3 и т. 2.4. от Анекс № 3, е предвиден и за съдебното оспорване на всеки от издадените на Дружеството ревизионни актове в хода на осемте ревизионни производства, включително и при оспорването на РА.

В чл. 3, т. 3.1.4. от Договора от 01.02.2018 г. и чл. 2, т. 2.2. от Анекс № 3 е уговорено, че за изпълнението на защитата по т. 1.2.4. от него, представляваща административно оспорване на РА пред Директор ОДОП, се дължи възнаграждение, чийто конкретен размер ще бъде определен в сключен между Адвоката и Клиента констативен протокол при предаване и приемане на извършената услуга, но не по-нисък от минималния размер, определен по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения с оглед обжалвания интерес. Същият начин за определяне на конкретния размер на дължимите възнаграждения по чл. 3, т. 3.1.5 и т. 3.1.6 и чл. 2, т. 2.3 и т. 2.4. от Анекс № 3, е предвиден и за съдебното оспорване на всеки от издадените на Дружеството ревизионни актове в хода на осемте ревизионни производства, включително и при оспорването на РА. В чл. 3.1.7. от първоначално сключения Договор от 01.02.2018 г. е уговорено възнаграждение за успех в размер на 10 % съобразно отменената част на ревизионния акт по УИН Р-22221717005089. Предвид възлагането и на други висящи ревизионни производства по чл. 1.3. от съглашението, в чл. 3.2. от Договора от 01.02.2018 г. е уговорено, че възнагражденията за успех при цялостна или частична отмяна на издадените ревизионни актове в техните рамки, ще бъдат конкретно определени в констативен протокол, сключен при настъпване на условието за дължимостта на възнаграждението, но не по-нисък от минималния размер, определен по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Впоследствие, страните са уточнили клаузата чрез чл. II от Анекс № 2, като са изяснили, че при определяне на възнагражденията за успех във връзка с услуги по висящите ревизионни производства на "Джей Кей Фарма" ООД по чл. 1.3. от Договора от 01.02.2018 г., по които се оспорва вече възстановен на Дружеството данъчен кредит или се търси отговорността му по чл. 177 от ЗДДС, се вземат предвид отменената част на предложеното/наложеното от приходната администрация начисление и съответните лихви. В чл. 3 от Анекс № 3 е направено допълнително уточнение на действието на клаузата по Договора от 01.02.2018г., като начина на определяне на възнагражденията за успех се дължи в случаите, когато актът е отменен по административен ред от Директора на ОДОП и преписката бъде върната на органа издал ЗВР, със задължителни указания за извършване на нова ревизия и при новата ревизия бъде издаден РА в полза на Клиента, с който е намален размера на задълженията в сравнение с размера им, установени с обжалвания акт (1)-(iii). В чл. 3, т.3.1.7. от Договора от 01.02.2018г. е уточнено, че възнаграждението за успех ще бъде дължимо в 7-дневен срок от издаване на новия РА; (2) (iv) актът бъде отменен от Директора на ОДОП и бъдат дадени указания за възлагане на производство по чл. 129 от ДОПК, в което бъдат

установени суми за възстановяване и прихващане в полза на Клиента. Последните ще са дължими в 7-дневен срок от издаване на новия АПВ. В чл.3.2. от Договора от 01.02.2018г. е уговорено авансово плащане в размер на 75 000лв. без ДДС във връзка с производствата, възложено по реда на чл. 1.3 от него, за което е издадена фактура № 5029/09.02.2018г. и е постъпило плащане от Дружеството на 09.02.2018г.. От така направеното авансово плащане са приспадани дължимите възнаграждения за представените услуги по ревизионните производства, което е обективизирано както в констативните протоколи, подписани при предаване и приемането им, така и потвърдено в чл. 6 от Анекс № 3 и Приложение № 1 към него с цел избягване на всякакви съмнения относно изразходването на средствата във връзка със Защитата по Договора от 01.02.2018г. и Анексите към него. Адвокатското дружество е изготвило и подало до Дирекция "ОДОП" жалба по административен ред срещу РА от 03.07.2019г. с вх. №. 53-03- 2377/18.07.2019г. по регистъра на ТД на НАП С..

Подадена е жалба срещу РАПРА от 05.07.2019г. с вх. № 53-03-2377/19.07.2019г. по регистъра на ТД НАП. На 19.07.2019г. "Джей Кей Фарма" ООД и Адвокатското дружество са подписали констативен протокол от 19.07.2019г. за приемането без забележки от "Джей Кей Фарма" ООД, на извършените услуги и изготвената от Адвокатското дружество административна жалба срещу РА от 03.07.2019г. и РАПРА от 05.07.2019г. На основание чл. 3, т. 3.1.4 от Договора от 01.02.2018 г. размерът на дължимото възнаграждение в определен на 23 725 лв. без ДДС, които са приспаднати от направеното авансово плащане, установено и в т. 4 от Приложение № 1 към Анекс № 3.

Директорът на ОДОП е отменил с Решение № 1615 от 24.09.2019г./л.60/ РА от 03.07.2019г. и при повторно ревизионно производство е издаден РА от 13.07.2020г., с който е намален размера на дължимия ДДС.

На основание чл.3, т.3.1.7. от Договора, Клиентът и Адвокатското дружество са подписали констативен протокол на 14.07.2020г. и са приели без забележки осъществяването на условията по чл. 3, т.3.2 от Договора.

От Адвокатското дружество е изготвена жалба с вх. № 53-03-2090/28.07.2020г. по регистъра на ТД на НАП до Директора на ОДОП. На същата дата е подписан констативен протокол по чл.3,т.3.1.4. от Договора и чл.2, т.2.2. от Анекс №3, за приемането без забележки от "Джей Кей Фарма" ООД, на извършените услуги и изготвената от Адвокатското дружество административна жалба срещу РА от 13.07.2020г. За определеното възнаграждение в размер на 4 619,23лв. без ДДС е издадена Фактура № 6279/19.11.2020г., с постъпило плащане на 19.11.2020г.

С Решение №127 от 22.01.2021г. на Директор на ОДОП е отменен РА от 13.07.2020г. и е разпоредено извършване на проверка по чл.129 от ДОПК и издаване на акт за прихващане или възстановяване.

Издаден е **първи АПВ № П-22220221019739-004-001/19.02.2021г.**, с който на „Д.

К. Фарма“ е възстановена сума в размер на 206 854,73лв. В изпълнение на Договора дружеството е приело без забележка Протокол от 19.02.2021г. и са уточнили размера на дължимото възнаграждение за успех -12 957,06 лв. без ДДС, за което е издадена фактура № 6888/02.03.2021г., а плащането е извършено на 05.03.2021г.

Издаден е **втори АПВ № П-2222022109174-004-001/18.08.2021г.**, с който са възстановени на „Д. К. Фарма“ допълнително 80 386,79лв., представляващ и дължими, но не възстановени лихви с първоначалния акт. Сключен е констативен протокол от 22.06.2021г. и дружеството е приело без забележки и е определен размерът на дължимото възнаграждение за успех от 8 038,68лв. без ДДС. Издадена е фактура №7115/22.06.2021г., по която е постъпило плащане на 24.06.2021г.

По делото е представена административната преписка по издаване и обжалване по административен ред на РА №2222171008688-091-001/03.07.2019г., РАПРА №П-2221719115190-003-001/05.07.2019г., РА №Р-22002219006340-091-001/13.07.2020г., АПВ №П-22220221091739-004-001/19.02.2021г., АПВ № П-22220221091274-004-001/18.06.2021г., Решение №1615 от 24.09.2019г. и Решение № 127 от 22.01.2021г. на Директор на ОДОП, справка за изчислени лихви и съдебна практика.

От фактическа страна – СЪДЪТ съобразява, че в настоящото съдебно производство с исковата молба и молба от адв. И., пълномощник на „Джей Кей Фарма“ ООД са представени писмени доказателства, представляващи РА от 13.07.2020г., РД от 19.05.2020г., РА от 03.07.2019г., РАПРА от 05.07.2019г., Решение №1615 от 24.09.2019г. на Директор на ОДОП по РА от 03.07.2019г., Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство от 01.02.2018г., анекс № 1, № 2 и № 3 от цитирания договор, Фактура № 5029/09.02.2018г. за дължимо авансово плащане, извлечение от сметка на АД „Т., Т. и съдружници“ относно постъпило плащане по фактура от 09.02.2018г., Пълномощно от 06.02.2018г., от 08.01.2020г., жалба срещу РА от 03.07.2019г., жалба срещу РАПРА, Констативен протокол от 19.07.2019г., от 14.07.2020г., Фактура №6570/01.09.2020г. издадена от „АД Т., Т. и съдружници“, извлечение от сметка на АД относно постъпило плащане по Фактура от 01.09.2020г., жалба с вх. № 53-03-2090/28.07.2020г. по регистъра на ТД на НАП до Директор на дирекция ОДОП, Констативен протокол от 28.07.2020г., Фактура №6729/19.11.2020г. издадена от АД „Т., Т. и съдружници“, извлечение от сметка на АД относно постъпило плащане по фактура от 19.11.2020г., Решение №127 от 22.01.2021г. на Директор на ОДОП, с което е отменен РА № Р-22002219006340-091-001/13.07.2021г., Констативен протокол от 19.02.2021г., Фактура №6888/02.03.2021г., извлечение от сметка на АД относно постъпило плащане по Фактура №6888/02.03.2021г., Акт за прихващане или възстановяване № П-22220221091274-004-001/18.06.2021г., Констативен протокол от 22.06.2021г., Фактура №7115/22.06.2021г., извлечение от сметка на АД „Т., Т. и съдружници“ относно постъпило плащане по Фактура № 7115/22.06.2021г.,

5 броя лихвени листа и съдебна практика на ВАС. Със становище от 18.07.2025г. са представени допълнителни доказателства, а именно: извлечения от банкови сметки с титуляр „Джей Кей Фарма“ ООД -5бр. (л.249 до л. 254), справки от аналитична счетоводна сметка 60(4011) Доставчици – АД „Т, Т. и съдружници“ -5бр. (л.256 до л. 275) и справки от аналитична счетоводна сметка 1179 Клиенти – „Джей Кей Фарма“ ООД -5бр. (л.276 до л.284) и 5 бр. справки за изчисление на дължимите лихви.

В хода на съдебното производство е назначена **съдебно-счетоводна експертиза**, която не е оспорена от страните касателно лихвата, с оглед оспорването ѝ от ответника по представените лихвени листове. Видно от заключението на вещото лице:

- законната лихва върху главницата -**23 725,00лв.** за периода 22.01.2021г. (датата на постановяване на Решение № 127/22.01.2021г.) до 28.03.2025г. (датата на исковата молба) е в размер на **11 674,96лв.**

- законната лихва върху главницата от **15 368,90лв.** от 22.01.2021г. до 28.03.2025г. е в размер на **7 562,96лв.**

-законната лихва върху главница -**4 619,23лв.** от 22.01.2021г. до 28.03.2025г. е в размер на **2 273,09лв.**

-законната лихва върху главницата -**12 957,06 лв.**, от 22.01.2021г. до 28.03.2025г. е в размер на 6 376,12лв.

- законна лихва върху главницата -**8 038,68 лв.**, от 22.01.2021г. (датата на постановяване на Решение № 127/22.01.2021г.) до 28.03.2025г. е в размер на 3 955,82лв.

Съдът кредитира заключението на вещото лице, доколкото последното е отговорило компетентно на поставените въпроси и е извършило изчисление за лихви, съгласно посочените суми и периоди в молба от процесуалния представител на „Джей Кей Фарма“ ООД.

ПРИ ТАКА УСТАНОВЕНАТА ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА СЪДЪТ НАМИРА ОТ ПРАВНА СТРАНА СЛЕДНОТО:

Искът е процесуално допустим като предявен от лице, претендиращо имуществени вреди, за които твърди, че са настъпили в резултат на незаконосъобразен ревизионен акт, отменен при обжалването му по административен ред. Спазена е разпоредбата на чл. 205 от АПК, съгласно която искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая актът е издаден от органи по приходите към Национална агенция за приходите, която съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗНАП е юридическо лице.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни

актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно препращащата норма на чл. 203, ал. 2 от АПК при празноти субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ.

В настоящия случай се претендират вреди от незаконосъобразен ревизионен акт, който е отменен от горестоящия орган. Производството по оспорване на РА в конкретния случай се е развило по реда на ДОПК, като е приключило във фазата на оспорването по **административен ред**. В глава осемнадесета на ДОПК "Обжалване на ревизионния акт по административен ред", в която систематично място имат разпоредбите на чл. 152 - чл. 155, няма норма, която да урежда въпроса с разпределението на понесените от страните разноски. Съгласно § 2 от ДР на ДОПК за неуредените в кодекса въпроси се прилагат разпоредбите на АПК и Гражданския процесуален кодекс (ГПК). В АПК въпросът с разноските в административното производство също не е уреден. В глава шеста "Оспорване на административните актове по административен ред" този въпрос не е засегнат.

При изложената хипотеза -процесуалния ред за търсене направените разноски в административното производство остава да бъде под формата на претендирана вреда по реда на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, като към този ред препраща разпоредбата на чл. 17, ал. 6 ДОПК, съгласно която задължените лица имат право на обезщетение за вредите, причинени им от незаконни актове, действия или бездействия на органи по приходите и публичните изпълнители при или по повод изпълнение на дейността им, като отговорността се реализира по реда, предвиден в ЗОДОВ.

От друга страна - уважаването на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, съответно ангажирането на отговорността на държавата, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: 1. незаконосъобразен акт, отменен по съответния ред, включително нищожен или оттеглен (съгласно чл. 204, ал. 3 от АПК), или незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице, при или по повод изпълнение на административна дейност (което се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение, съгласно чл. 204, ал. 4 от АПК); 2. вредоносен резултат, наличие на реална вреда, настъпила за ищеца /имуществена или неимуществена/; 3. причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, незаконосъобразното действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

1. По отношение на вредите в размер на 23 725 лв., представляващи заплатено възнаграждение за обжалване по административен ред на РА и РАПРА по административен ред, ведно със законната лихва от 22.01.2021г./датата им на отмяна по адм.ред/ до датата на исковата молба 22.02.2025г. в размер на 11 713,95 лв., СЪДЪТ приема следното:

По делото е безспорно, че с Решение №1615 от 24.09.2019г. на Директор на ОДОП е отменен РА №Р-22221717008688-091001/03.07.2019г. и РАПРА №П-22221719115190-003001/05.07.2019г. и е върнал административната преписка

за извършване на нова ревизия, както и че на дружеството е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 368 835,95лв./първоначално 367 311,70лв.видно от решение 1615 на л.60, / при първата ревизия и 206 854,73лв. -РА на л.12 и л.23, при повторната, съгласно която сума са формирани адв.възнаграждения във връзка с Наредба1/2004г..

Следователно, установява се наличието на първата от предпоставките за ангажиране на отговорността на държавата по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

На следващо място, за да докаже основателността на иска, ищецът следва да проведе пълно и главно доказване на втория елемент от фактическия състав, а именно – настъпила вреда, както и причинна връзка /третия елемент/. В случая се твърди, че вредата се изразява в намаляване на имуществото на последния с платено от същия адвокатско възнаграждение за ползвани юридически услуги по обжалване на РА и РАПРА по административен ред. В тази връзка е безспорно, че РА и РАПРА са оспорени пред директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП с жалби, депозирани на 25.07.2019г. (л.83) и на 19.07.2019г. (л.91) по регистъра на ТД на НАП-С. съгласно чл. 152, ал. 3 от ДОПК. Същите са подписани от Л. Т., процесуален представител на „Джей Кей Фарма“ ООД. Съгласно чл. 2, т. 2.2. от Анекс № 3 към Договор от 01.02.2018г. е уговорено, че за изпълнението на защитата по т. 1.2.4. от него, представляваща административно оспорване на РА пред Директор на ОДОП, се дължи възнаграждение, чийто конкретен размер ще бъде определен в сключен между Адвоката и Клиента констативен протокол при предаване и приемане на извършената услуга, но не по-нисък от минималния размер, определен по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения с оглед обжалвания интерес. Същият начин за определяне на конкретния размер на дължимите възнаграждения по чл. 3, т. 3.1.5 и т. 3.1.6 и чл. 2, т. 2.3 и т. 2.4. от Анекс № 3, е предвиден и за съдебното оспорване на всеки от издадените на Дружеството ревизионни актове в хода на осемте ревизионни производства, включително и при оспорването на РА. В чл. 3 от Анекс № 3 се сочи, че при цялостно или частично уважаване на жалба/възражение се дължи възнаграждение за успех. Приложена е Фактура № 5029/09.02.2018г. за аванс по договор, в размер на 75 000 лв. без ДДС или 90 000 лв. с ДДС (л.75) и разплащателна сметка на ЮЛ, видно от която сумата е постъпила по сметка на последното (л.76), извлечение от банкова сметка за периода 01.02.2018г. – 28.02.2018г., от която е видно извършено заплащане по процесната фактура (стр.5, ред 6) на 09.02.2018г. е приспаданото дължимото се възнаграждение по констативен протокол от 19.07.2019г.

Следователно - по делото са ангажирани писмени доказателства, че ревизираното лице е ползвало правни услуги при обжалване на РА от 03.07.2019г. и РАПРА 05.07.2019г. Представен е Констативен протокол от 19.07.2019г. за приемането без забележки от "Джей Кей Фарма" ООД, на извършените услуги и изготвената от

Адвокатското дружество административна жалба срещу РА от 03.07.2019г. и РАПРА от 05.07.2019г. На основание чл. 3, т. 3.1.4 от Договора от 01.02.2018 г. размерът на дължимото възнаграждение е определен на 23 725 лв. без ДДС, които са приспаднати от направеното авансово плащане, установено и в т. 4 от Приложение № 1 към Анекс № 3.

Съгласно т.1 от Тълкувателно решение (ТР) № 6/06.11.2013г. по тълк. д. № 6/2012г., ОСГТК на Върховния касационен съд, съдебни разноси за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начинът на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна защита е достатъчно и има характера на разписка. В случая е приложима първата хипотеза – за заплащането на възнаграждението са приложени съответните доказващи плащанията документи – фактура, платежно нареждане, извлечение на движение по сметка на АД, както и констативен протокол. С това са изпълнени изискванията на закона – чл. 78, ал. 1 от ГПК с оглед даденото тълкуване от ВКС в цитираното решение.

След направения анализ на представените писмени доказателства СЪДЪТ намира, че ищецът е доказал в пълнота наличието на вреда под формата на намаляване на имуществото му с размера на платеното адвокатско възнаграждение. Доказано е основанието за заплащането му – сключени договори с адвокат, по които е престиран от страна на адвоката уговорения резултат – изготвяне на жалби срещу РА И РАПРА на хартиен носител.

С оглед изложеното съдът намира за безспорно установена и втората предпоставка за ангажиране на отговорността на държавата за вреди по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Неоснователно е възражението, че ищецът не е претърпял вреда, тъй като срещу платеното възнаграждение е получил юридическа услуга. Необходимостта от такива услуги е възникнала в резултат единствено на незаконосъобразния и отменен като такъв акт. Следва да се има предвид, че съответната услуга не е предоставена на жалбоподателя въобще за представителство пред НАП или за консултация и по други въпроси, а изключително и само относно обжалването на посочения РА.

Относно последния елемент от фактическия състав на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ – наличие на пряка причинна връзка между претърпените вреди и незаконосъобразния административен акт, и с оглед възражението на ответника, че такава липсва поради свободата на договаряне и незадължителния характер на ползваната правна услуга, съдът съобрази следното: съгласно ДОПК обжалването на ревизионните актове по административен ред е задължително, а не алтернативно, тоест ревизионният акт не може да се обжалва пред съда, ако не е изчерпана възможността за оспорването му пред по-горестоящия орган, в случая –

директор на дирекция „ОДОП“ -С.. Това налага необходимостта от осъществяване на защита срещу РА, с който се установяват задължения, в случая в размер – 368 835,95 лв. Не се изисква и предполага РЛ да разполага с необходимите знания и умения да проведе само оспорването на РА. Правото на защита и правна помощ е основно конституционно право не само на гражданите, но и на юридическите лица, и упражняването му не може да се тълкува само и единствено като акт на свободната воля за договаряне на ищеца. Да се приеме липсата на възможност за обезщетяване на вредите от разноски за правна защита от отменен незанокосъобразен акт, би означавало да се ограничи правото на защита на оспорвания, каквато очевидно не е идеята на законодателя. Подобно на репарирването на разноските в съдебното оспорване, следва и разноски при административното оспорване да се овъзмездяват. В този смисъл, че следва да се присъжда адвокатското възнаграждение като вреда при административното оспорване на РА - е трайната практика на ВАС по сходни казуси – напр. Решение № 8198 от 04.07.2016г. постановено по адм. дело № 8411/2015г. IIIo ВАС, също Решение № 15285 от 10.12.2020г., постановено по адм. дело № 2551/2020г. ВАС, IIIo, Решение № 14133 от 22.10.2019г, постановено по адм. дело №1563/2019г.IIIo.ВАС и т.н..

Следователно претенцията е основателна като по отношение на размера и възражението на ответника за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение -трябва да бъде отбелязано следното:

Тази претенцията е възможно за първи път да бъде разгледана в настоящето производство. При проверката на това има ли вреда, изразяваща се в реално заплатено възнаграждение трябва да се направи преценка и за неговата прекомерност, за да няма хипотеза на мнима услуга или ситуация на неоснователно обогатяване. Също така видно от ТР № 1 от 15 март 2017г. по т.д. № 2/2016г. на ВАС възражението по чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на платения адвокатски хонорар при несъответствие с действителната фактическа и правна сложност на делото и възможността на съда да го намали до минималния такъв, определен от Наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, е една от възможностите на страната, в случая държавата, да защити правата си и да не позволи на ответната страна да бъде присъден хонорар, несъответстващ на критериите на този член от закона - "справедлив и обоснован", който би довел до неоснователно обогатяване. В тази връзка е и постановеното Решение от 25.01.2024г. по дело С-438/22 на Съда на ЕС, съгласно което съдът не е обвързан от минималните адвокатски възнаграждения при присъждане на разноски по делото съгласно разпоредбата на чл. 78 от ГПК, поради това че Наредба №1 от 09.07.2004г. нарушава забраната на чл. 101, параграф 1 от ДФЕС.

Доколкото с РА № Р-2222171008688-091-001/03.07.2019г. е отказано признаването на правото на данъчен кредит от 368 835,95 лв., поправен с РАПРА/л.60/, по

жалбите от 03.07 и 19.07.2019г., то съгласно чл.7, ал.2 т. 5 от Наредба 1/2004г./ по този РА –следва минималното възнаграждение да бъде по 8 906,70лв. за оспорване по административен ред за всяка жалба или общо 17 813,40лв. /или с ДДС е 21 376,08лв./, поради което платеното такова от 23 725лв. е малко над този минимум. Доколкото обаче се касае за една същинска жалба и една такава, която е във връзка с РАПРА/л.91 при която има промяна в материалния интерес, но съотнесена към определяне на адв.възнаграждение, доколкото РАПРА е неразделна част от самия поправен РА/, както и предвид посочените съображения в съобразно решение по дело С-438/22г. на СЕС намира, че справедливо възнаграждение би било в размер на 10 000лв..

Основателната претенция за лихва за тази сума от отмяната на РА 28.03.2022г. до 28.03.2025г. /предвид възражението за 3-годишна давност/ е 3742,95лв. /1913,73евро/ изчислени въз основа на лихвен калкулатор.

Така по тази първа претенция за главницата от общия размер **23 725лв.** за обжалването на РА №Р-22221717008688-091-001 от 03.07.2019г. и РАПРА №П-22221719115190-0030001 от 05.07.2019г. по административен ред (във връзка с чл.2, т.2.2 от договор от 01.02.2018г., изменен с анекс №3 от 24.07.2020г. —за обжалване и процесуално представителство и защита пред Директор на ОДОП) - тази претенция е основателна, но според състава за 10 000лв.-5112,91евро или за 13 725лв.- 7017евро е неоснователна. За лихвата от претендираните 7588,21лв. основателна е 1913,73евро, неоснователна е за 4075,50евро.

2. По втората претенция от **15 368,90лв.** и лихва от 7 588,21лв. представляващо възнаграждение, но за успех за оспорването на същите РА -РА №Р-22221717008688-091-001 от 03.07.2019г. и РАПРА №П-22221719115190-0030001 от 05.07.2019г. (във връзка с чл.3, т.3.1.7 от договор от 01.02.2018г. -възнаграждение за успех от 10%) –важи същото доколкото тази претенция отново е обвързана с Наредба 1/2004г. като минимален размер, под който не може да бъде. Ясно е колко е изплатено по протокола, но съдът намира това възнаграждение за дублиращо. Плащането на адвокатски хонорар за обжалване, както е първия такъв по т.1 претендиран и изричното дефиниране отново по Наредбата за успех означава удвояване на заплатения хонорар фактически за едни и същи действия и една и съща правна услуга, защото ако жалбата не беше уважена – заплатения по т.1 би останал в тежест на страната. Дължимия по т.2 като процент за успех за същото престирано от адвокатското дружество -се опосредява от действията на по-горестоящия орган – а именно от решението, което той ще издаде за отмяна. Ако нямаше решение за отмяна- не би се търсил. С оглед изложеното съдът установява, че няма пряка причинна връзка и тази искова претенция изцяло за главница и лихва трябва да се отхвърли.

Същото е относимо и за следваща претенция за успех от 12 957,06лв. /4 по ред по исковата молба/- възнаграждение за успех 10% и постигната отмяна на РА

№P-22002219006340-091-001/13.07.2020г. /РА след отмяната/ с решение №127 от 22.01.2021г. на Директора на Дирекция "ОДОП" и възстановяване на суми с първото АПВ №П-22220221019739-004-001/19.02.2021г., както и лихва от 6397,41лв. (във вр. с чл. 3, т.3.1.7. от Договора от 01.02.2018г. и чл. 3 (iv), предвид издадения АПВ №П-22220221019739-004-001/19.02.2021г.), -тя е неоснователна отново по съображения за липса на причинна връзка и следва да се отхвърли. Към тези 2 искиви претенции за успех обвързани с отменената част на задълженията и с издадените 2 АПВ, конкретно АПВ № П-22220221019739-004-001/19.02.2021г., с който на дружеството е възстановена сума в размер на 206 854,73лв –трябва да се отбележи, че наличието на последното също е основание за опосреденост на вредите. Безспорно е, че РА подлежи на предварително изпълнение по силата на закона, но страната има инструменти да спре същото или да оспори издадените Постановления за налагане на обезпечителни мерки. Тези актове и бездействия на страната също опосредяват вредите и са аргумент – да не се присъждат възнагражденията за успех - така, както се претендирани обвързват с частта, която е и възстановена.

По останалата искова претенция от **4 619,23лв.** /трета по ред по исковата молба/ за жалба, но срещу РА след повторната ревизия т.е. срещу РА №P-22002219006340-091-001/13.07.2020г. и лихва от 2 280лв. (във вр. с чл. 3., т.3.1.4 от договора от 01.02.2018г. по предоставена услуга по чл.1, т.1.2.4 от договора) . Материалният интерес е 206 854.73 лв, поради което по Наредба 1/2024г. редакция пред ДВ бр.68/2020г. – минималния размер би бил от 5667,09лв. и определения и търсен такъв е под този, поради което тази претенция съдът намира за изцяло основателна и следва да я уважи за пълния размер от **4 619,23лв. -2361,77евро**. За лихвата търси се такава от 2 280лв., но предвид възражението на ответника –е непогасена по давност за периода 28.03.2022г. до 28.03.2025г. в размер 1728,87лева. /изчислена въз основа на ел.калкулатор/883,95евро като за разликата до 2280лв. или за сумата от 551,13лв. или за 281,79евро трябва да се отхвърли като неоснователна и погасена от 3-годишната давност.

По последната претенция от 8 038,68лв., представляващи заплатено възнаграждение за успех за установените суми за постигната отмяна на РА и ефективно възстановяване на суми с второто АПВ №П-22220221091274-004-001/18.06.2021, с който е възстановена допълнително сумата в размер на 80 386,79лв., ведно със законната лихва върху тази суми от 22.01.2021г. до датата на исковата молба 18.03.2025г. в размер на 3 969,03лв.: тази искова претенция също е изцяло неоснователна предвид това, че се касае за възнаграждение за успех по изложените вече съображения за липса на причинна връзка и опосреденост на вредите от акта, който следва да се издаде от ответника като по-горестоящ орган вкл. и защото искът е обвързан с последващ акт - процесното второ АПВ.

По разноските: приложим е чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, поради което предвид това, че уважената част е за сумата от 10 272,36евро/от общата претенция от 96 658,19 -49

420,54 евро, направените разноси от ищеца са за 10 272,36лв./ по списък на л.312/- 5250,09евро или на ищеца основателни са разноси за 2134,32лв. или 1091,24евро. За ответника приложим е чл.24 от НЗПП и като се съобрази, че има няколко претенции, поради което следва да се присъди максималния размер от 178,95 евро /350лв./

С оглед изложеното – Съдът

Р Е Ш И:

По искова молба на „ДЖЕЙ КЕЙ ФАРМА“ ООД, ЕИК[ЕИК] със седалище [населено място]

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да заплати на „ДЖЕЙ КЕЙ ФАРМА“ ООД, ЕИК[ЕИК], сумата от **5112.91евро /10 000лв./** представляваща обезщетение за имуществени вреди –заплатено адвокатско възнаграждение за обжалването на РА №Р-22221717008688-091-001 от 03.07.2019г. и РАПРА №П-22221719115190-0030001 от 05.07.2019г. по административен ред (във връзка с чл.2, т.2.2 от договор от 01.02.2018г., изменен с анекс №3 от 24.07.2020г. –за обжалване и процесуално представителство и защита пред Директор на ОДОП), както и ОСЪЖДА ответника за лихва върху тази главница от **1913.73евро** /3742,95лв./ за периода от 28.03.2022г. до 28.03.2025г., които суми са дължими ведно с лихвата до окончателното им изплащане- КАТО за разликата до пълния размер на главницата 23 725лв. т.е за сумата от 7017,48 евро /13 725лв./ ОТХВЪРЛЯ иска като недоказан, както и за разликата до пълния размер на лихвата от 11 713,95лв. т.е. за 4075,50евро /7971лв./ също ОТХВЪРЛЯ иска като недоказан и погасен по давност.

ОСЪЖДА НАП да заплати на ищеца и сумата от **2361.77евро /4 619.23лв.,** представляваща имуществени вреди –заплатеното адвокатско възнаграждение за обжалването на РА №Р-22002219006340-091-001/13.07.2020г. по административен ред, която сума е дължима ведно със законната лихва, както и ОСЪЖДА ответника ЗА СУМАТА от **883.95евро** /1728,87лв./ лихва върху посочената главница от 2361,77евро за периода от 28.03.2022г. до 28.03.2025г., дължима ведно с лихвата до окончателното ѝ изплащане, КАТО за разликата до пълния предявен размер на лихвата до 2280лв. или за сумата от **281.79евро** /551,13лв./ ОТХВЪРЛЯ претенцията като неоснователна и погасена по давност.

ОТХВЪРЛЯ изцяло като неоснователни исковите претенции за имуществени вреди:

- от **15 368.90лв. -7857.99евро** главница и лихва от 7 588,21лв.-**3879.79евро**, представляващо възнаграждение за успех за отмяна на РА №Р-22221717008688-091-001 от 03.07.2019г. и РАПРА №П-22221719115190-0030001 от 05.07.2019г. с Решение № 1615/24.09.2019г. на Директор на ОДОП (във връзка с чл.3, т.3.1.7 от договор от 01.02.2018г. -възнаграждение за успех от 10%).

-от **12 957.06лв.-** 6624,83евро главница и лихва от 6397,41лв.-3270,94евро,

представляващо възнаграждение за успех 10% и постигната отмяна на РА №Р-22002219006340-091-001/13.07.2020г. с решение №127 от 22.01.2021г. на Директора на Дирекция "ОДОП" и възстановяване на суми с АПВ №П-22220221019739-004-001/19.02.2021г. (във вр. с чл. 3, т.3.1.7. от Договора от 01.02.2018г. и чл. 3 (iv), предвид издадения АПВ №П-22220221019739-004-001/19.02.2021г.),

-от **8038,68лв.**-4109,95евро главница и 3969,03лв – лихва 2029,33евро , представляваща отново адв.възнаграждение за успех 10 % при отмяна на РА №22002219006340-091-001/13.07.2020г. с решение №127 от 22.01.2021г. на Директора на Дирекция "ОДОП" и възстановяване с АПВ № П-22220221091274-004-001/18.06.2021г. (във вр. с чл. 3, т.3.1.7. от Договора от 01.02.2018г. и чл. 3 (iv), предвид издадения АПВ № П-22220221091274-004-001/18.06.2021г.).

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „ДЖЕЙ КЕЙ ФАРМА“ ООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 1091,24евро /2134,32лв./, представляваща разноси, направени по настоящото дело за адвокатски хонорар и ССЕ.

ОСЪЖДА „ДЖЕЙ КЕЙ ФАРМА“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 350 лв. или 178,95 евро /350лв./.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС на Република България чрез Административен съд София-град.

СЪДИЯ:

Съдия: